

Sygn. akt V S 135/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Grzegorz Stojek
Sędziowie :	SA Lucjan Modrzyk (spr.) SA Barbara Kurzeja

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2014 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

przy udziale Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Okręgowego w (...)

o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie zawisłej przed Sądem Okręgowym w (...), sygn. akt XIV GC 286/13 w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 r., Nr 179, poz. 1843, z późn. zm.)

postanawia :

1. stwierdzić, iż w sprawie przed Sądem Okręgowym w (...), sygn. akt XIV GC 286/13, nastąpiła przewlekłość postępowania;
2. przyznać skarżącej (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C. od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w (...) sumę pieniężną w kwocie 3.000 (trzech tysięcy) złotych;
3. oddalić żądanie skargi w pozostałym zakresie;
4. zwrócić stronie skarżącej kwotę 100 (sto) złotych uiszczoną tytułem opłaty od skargi.

Sygn. akt V S 135/14

UZASADNIENIE

Pismem z 2 września 2014 r. (...) Spółka z o.o. w C. złożyła skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym w (...) w sprawie sygn. akt XIV GC 286/13, domagając się stwierdzenia przewlekłości postępowania, zasądzenia kwoty 10.000 zł oraz zalecenia Sądowi podjęcia niezbędnych czynności zmierzających do merytorycznego rozpoznania i zakończenia sprawy i zasądzenia od Skarbu Państwa na rzecz skarżącej zwrotu kosztów postępowania.

Prezes Sądu Okręgowego w (...) w odpowiedzi na skargę wniósł o jej oddalenie wskazując, że zarządzenie z 29.10.2013 r. o interpretację przyczyn niedoręczenia pozwanemu odpisu pozwu nie spowodowało przewlekłości postępowania, a co najwyżej jego nieznaczne opóźnienie, bowiem już 20 stycznia 2014 r. pismo z 17.10.2013 r. zostało skierowane do tłumaczenia, a postanowienie z 16.04.2014 r. zostało wydane po upływie 1,5 miesiąca od wpływu tłumaczenia.

Sąd Apelacyjny zważył:

Skarga zasługiwała na częściowe uwzględnienie, gdyż analiza akt wskazuje, że zarzuty skargi o przewlekłości postępowania są uzasadnione.

Jak wynika z akt sprawy dokumenty dotyczące doręczenia odpisu pozwu pozwanej z siedzibą w Szwajcarii zostały przekazane do Wydziału XIV Gospodarczego z Sekcji Skarg, Wniosków i Obrotu Prawnego z Zagranicy w dniu 24 października 2013 r. Dopiero 20 stycznia 2014 r. zarządził ustalenie tłumacza przysięgłego z języka niemieckiego i zlecenie mu tłumaczenia (po prawie trzech miesiącach).

Tłumaczenie wpłynęło 26 lutego 2014 r., a dopiero 24 kwietnia 2014 r. zobowiązano powoda do wskazania prawidłowego adresu pozwanego. Dla oceny, czy w tym okresie nastąpiła przewlekłość postępowania nie ma znaczenia wydanie 26 kwietnia 2014 r. postanowienia o przyznaniu tłumaczowi wynagrodzenia, gdyż wydanie tego orzeczenia nie miało wpływu na tok postępowania.

W dniu 15 maja 2014 r. powód wskazał ponownie adres pozwanego, który wskazany był w pozwie.

Dopiero 8 września 2014 r. Sąd Okręgowy w (...) zawiesił postępowanie na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. uznając, że powód nie wskazał prawidłowego adresu siedziby pozwanego, skoro art. 139 § 3 k.p.c. nie stosuje się do podmiotów zagranicznych nie wpisanych do polskiego rejestru przedsiębiorców.

Przedmiotem postępowania wywołanego skargą na przewlekłość postępowania zgodnie z ustawą z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.), zwaną dalej w skrócie: ustawą, jest badanie podniesionego przez składającego skargę zarzutu, że doszło do naruszenia przysługującego mu prawa do sądu poprzez przewlekłe prowadzenie postępowania w sprawie. Za przewlekłość postępowania uważa się, że są to wszystkie te sytuacje, w których pomimo realnych możliwości sprawnego prowadzenia postępowania, postępowanie to (na skutek nieuprawnionych działań lub zaniechań sądu) „przewleka się” - a stan ten utrzymuje się przez pewien okres czasu (trwa).

Dla stwierdzenia czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy zgodnie z treścią art. 2 ust. 2 cyt. ustawy ocenić w szczególności terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilosci, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, zwłaszcza tej, która zarzuciła przewlekłość postępowania. Ponieważ ustawa mówi o nieuzasadnionej zwłoce w rozpoznaniu sprawy, ta wymaga zawinionego, nieusprawiedliwionego obiektywnymi przesłankami opóźnienia w podejmowaniu czynności przez sąd.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem brak jest podstaw do uznania, iż doszło do przewlekłości postępowania międzyinstancyjnego jeśli pomiędzy zasadnymi czynnościami Sądu nie upłynął okres jednego miesiąca lub okres niewiele przekraczający ten czas.

Związane jest to z powszechnie znaną okolicznością wzrostu wpływu spraw, w zasadzie wszystkich kategorii i rozszerzonym obciążeniem sędziów.

Wobec zaistnienia okoliczności określonych w przepisie art. 12 ust. 4 ustawy, stwierdzić należało, że uzasadnionym jest przyznanie od Skarbu Państwa – Sądowi Okręgowemu w (...) na rzecz skarżącej Spółki kwoty 3.000 zł, uznając, iż

kwota ta będzie adekwatną rekompensatą za zaistniałą w sprawie przewlekłość postępowania. Mając na uwadze, że zasadniczym celem przyznawanej sumy pieniężnej nie jest wyrównanie szkody powstałej w wyniku przewlekłości, lecz z jednej strony zapewnienie materialnej satysfakcji za przewlekłość postępowania, z drugiej zaś oddziaływanie na sąd, z którego środków kwota ta zostanie wypłacona, Sąd uznał za zasadne zasądzenie na rzecz skarżącej wskazanej wyżej kwoty.

W ocenie Sądu Apelacyjnego kwota 20.000 zł, jakiej żądała skarżąca, jest znacznie wygórowana.

Biorąc zatem pod uwagę przedmiot sprawy, jej znaczenie dla skarżącej oraz okres wyczekiwania na podjęcie przez Sąd Okręgowy określonych działań, Sąd Apelacyjny ustalił wysokość należnej skarżącej sumy pieniężnej na kwotę 3.000 zł.

W niniejszej sprawie przekroczenie okresu, które mogłoby zostać uznane za usprawiedliwione nastąpiło w okresie od 24 października 2013 r. do 20 stycznia 2014 r. (prawie trzymiesięczny okres bez czynności procesowych) i w okresie od 15 maja 2014 r. do chwili wniesienia skargi w dniu 2 września 2014 r. (data wydania postanowienia o zwieszeniu postępowania).

Dalej idące żądanie skargi przyznania sumy pieniężnej oddalono na podstawie art. 123 ust. 1 cyt. ustawy. Na tej samej podstawie oddalono żądanie zalecenia Sądowi podjęcia niezbędnych czynności zmierzających do merytorycznego rozpoznania i zakończenia postępowania. Po wniesieniu skargi Sąd Okręgowy bowiem w dniu 8 września 2014 r. zawiesił postępowanie.

Ocena, czy odpis pozwu został należycie doręczony pozwanemu, a zatem czy zaistniała podstawa do wydania wyroku zaocznego czy też doręczenie było nieskuteczne, a wobec niewskazania przez powoda prawidłowego adresu siedziby pozwanego istniały podstawy do zawieszenia postępowania zgodnie z art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., nie należą do Sądu Apelacyjnego rozpoznającego skargę na przewlekłość postępowania, lecz do sądu meriti oraz ewentualnie do Sądu drugiej instancji, jeśli powódka skutecznie wnieśli zażalenie od powyższego postanowienia. Zalecenia nie mogą bowiem wykraczać o zakres oceny faktycznej lub prawnej sprawy (art. 12 ust. 3 cyt. ustawy).

Na mocy art. 17 ust. 3 cyt. ustawy należało zwrócić skarżącej uiszczoną przez nią opłatę od skargi w kwocie 100 zł.

Brak jest natomiast podstaw do zasądzenia od Skarbu Państwa na rzecz skarżącej kosztów zastępstwa procesowego.